

צח והמצוה השמנה ותשעים, האזהרה שהוזהרנו מלהקריב שאר ודבש⁷⁹ לגבי המזבח, והוא אמרו יתעלה כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה⁸⁰. וכבר נכפלה האזהרה בענין זה בלשון אחר ואמר כל המנחה אשר תקריבו לה' לא תעשה חמץ⁸⁰. וכבר בארנו בכלל התשיעי שהמקריב שאור ודבש—לוקה אחת ואינו לוקה שתיים, מפני שהוא לאו שבכללות⁸¹ כמו שבארנו שם, לפי שכבר נתברר לנו שלא שכללות לוקין עליו אחת, המשל בזה שהמקריב חמץ לוקה אחת, וכן המקריב דבש, וכן מי שהקריב חמץ ודבש כאחת⁸².

צח ואלמצוה אלתאמנה ותפעין, אלנהי אלד' נהינא ען תקריב שאר ודבש⁸³ לגבי המזבח, והו קולה תעאלי כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה'. וקד תכרר אלנהי ען הד'א אלמעני בלפט' אכ'ר וקאל כל המנחה אשר תקריבו לה' לא תעשה חמץ. וקד ביינא פי אלאצל אלתאסע אן מן הקריב שאר ודבש לוקה אחת ואינו לוקה שתיים לכוונה לאו שבכללות כמא ביינא הנאך, לאן קד צח לנא אן לאו שבכללות לוקין עליו אחת, מת'ל ד'לך אן מן הקריב חמץ לוקה אחת, וכד'לך מן הקריב דבש, וכד'לך מן הקריב חמץ ודבש כאחת.

צט והמצוה התשע ותשעים, האזהרה שהוזהרנו מלהקריב קרבן בלי מלח, והוא אמרו יתעלה ולא תשבית מלח ברית אלהיך⁸³. כי משהזכיר שלא להשבית את המלח משמע שאסור להקריב תפל, והמקריב דבר תפל כלומר קרבן או מנחה חייב מלקות. וכבר נתבאר דיני מצוה זו בשביעי דזבחים⁸⁴.

צט ואלמצוה אלתאסעה ותפעין, אלנהי אלד' נהינא ען תקריב קרבן דון מלח, והו קולה תעאלי ולא תשבית מלח ברית אלהיך. לאנה מנד' נהי ען תעטיל אלמלח חצל אן לא יג'וז תקריב אלתפה, ומן הקריב שי תפה אעני קרבן או מנחה לזמה מלקות. וקד תביינת אחכאם הד'ה אלמצוה פי אלסאבע מן זבחים.

ק והמצוה המשלימה מאה, האזהרה שהוזהרנו מלהקריב אתנן זונה ומחיר כלב לגבי המזבח, והוא אמרו יתעלה לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב⁸⁵. וכבר נתבאר דיני מצוה זו בששי דמסכת תמורה. ומי שמקריב אחד מהם אף על פי שהקרבת פסול הרי זה לוקה, כדין בעל מום.

ק ואלמצוה אלמופיה אלמאיה, אלנהי אלד' נהינא ען תקריב אתנן זונה ומחיר כלב לגבי המזבח, והו קולה תעאלי לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב. וקד תביינת אחכאם הד'ה אלמצוה פי אלסאדס מן מסכת תמורה. ומן הקריב שי מנהמא מע כון אלקרבן פסול פאנה לוקה כחכם בעל מום.

קא והמצוה האחת ומאה, האזהרה שהוזהרנו מלשחוט בהמה ביום אחד בין בקדשים בין בחולין, והוא אמרו יתעלה אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד⁸⁶. ומי שעבר ושחט

קא ואלמצוה אלהאדיה ומאיה, אלנהי אלד' נהינא ען ד'בח בהמה ובנה פי יום ואחד בין בקדשים בין בחולין, והו קולה תעאלי אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד, ומן

33 ד, או דבש.

לא יהיה לא יהיה. 79 רבנו לא פירש בשום מקום מהו הדבש האמור כאן. ופרש"י על התורה שהוא כל דבר מתוק וכן בשבועות יב ב וכך משמע בגמ' שם שהפירות בכלל דבש, וכך רשב"ם בבא בתרא עט א. ותוספות מעילה יב ב ד"ה כל. וראה משנה למלך בהלכות אסורי מזבח פ"ה הל' א. 80 ויקרא ב יא. 81 ראה לעיל מצוה צד הערה 68. והרמב"ן סובר שאין זה לאו שבכללות ולוקה לדעתו שתיים. ולא כתב כן לעיל במצוה פו שהמסיר שני בדי הארון לוקה שתיים, דמשמע שאע"פ שלוקה בהסרת בד אחד, אם הסיר שניהם אינו לוקה אלא אחת, מפני שהוא לאו שבכללות. 82 דייק רבנו בכל הבבות הללו לכתוב "שהקריב" לומר שאינו חייב אלא כשהעלן לשם קרבן, אבל אם העלן לשם עצים פטור, וכמ"ש בהלכות אסורי מזבח פ"ה הל' ג. 83 ויקרא ב יג. 84 צ"ל בשלישי דמנחות, והוא בדף כ"א. ושם דברו איזה מלח לכתחלה אם מלח סדומית או אסתרונקנית. ורבנו לא באר בשום מקום ענין מהות המלח. 85 דברים כג יט. 86 ויקרא כב כח.

רלא